

Romanța noului-venit

Ion Minulescu

Străinule ce bați la poartă,
De unde vii
Și cine ești?...
Străinule de lumea noastră,
Răspunde-ne de unde vii,
Prin care lumi trăiești coșmarul nepovestitelor povești
Și-n care stea găsești coloarea decoloratei nebunii?...

De unde vin?...
De unde pot veni, când ochii-mi,
Plini de regrete și tristeți,
Par două candelă aprinse în cripta morților poezi?
Priviți...
Sandalele-mi sunt rupte,
Iar toga ce mi-o dăde-Apollo
În noaptea când pornii spre voi
Abia-și mai flutură albastrul de-a lungul umerilor goi.
Sunt gol -

Căci calea-mi fuse lungă
Și-n calea mea-întâlnii pe rând
Pe toți câți vrură să vă vândă
Podoabe noi ce nu se vând,
Pe cei ce vrură să vă cânte romanțe noi,
Pe cei ce vrură
Să vă-ndrumeze spre mai bine -
Spre-acel frumos întrezărit
În armoniile eterne
Dintr-un sfârșit
Și-un infinit,
Pe cei ce v-au adus lumina,
Pe cei ce i-ați primit cu ură
Și i-ați gonit cu pietre -
Pietre ce s-or preface-n pedestale
În clipa când vă va cuprinde beția altor ideale!...

De unde vin?
Eu vin din lumea creată dincolo de zare -
Din lumea-n care n-a fost nimeni din voi,
Eu vin din lumea-n care
Nu-i ceru-albastru,
Și copacii nu-s verzi, așa cum sunt la voi,
Din lumea Nimfelor ce-așteaptă sosirea Faunilor goi,

Din lumea cupelor deșarte și totuși pline-n orice clipă,
Din lumea ultimului cântec,
Purtat pe-a berzelor aripă
Din țarm în țarm,
Din țară-n țară,
Din om în om,
Din gură-n gură, -
Din lumea celor patru vânturi
Și patru puncte cardinale!...

Deschideți poarta dar,
Și-n cale
Ieșiți-mi toți cu foi de laur,
Iar voi, ce măsurăți cu versul gândurile ce n-au măsură,
Veniți în jurul meu degrabă,
Și-n cântul lirez de aur,
Porniți cu mine împreună
Spre lumea-n care nu-s castele cu punți
Și șanțuri feudale,
Nici ruginite porți de-aramă, la care bat cei noi sosiți...
Veniți cu toții cât mai e vreme,
Și mai puteți cânta -
Veniți!...
Veniți, să vă aprind în suflet lumina stinselor făclii
Și-n versuri fantasmagoria și vraja noilor magii!
Iar cânturile voastre -
Cânturi cu care azi cerșiți o pâine -
Să le-ncunun cu strălucire aureolelor de mâine!...
Dar poarta a rămas închisă la glasul artei viitoare.
.....
Era prin anul una mie și nouă sute opt - îmi pare.